ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം VII)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം VII)
G. Sankara Kurup
(Malayalam: Article)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: A composite imaginary view of Japan a painting.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന വ്യാകരണ പുസ്തകം

—സക്കറിയ

ഹൈസ്കൂളിലാണ് (1958–61) "ഭാഷാ ദീപിക" ആദ്യം എന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നത്. വ്യാകരണം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. വൃത്തശാസ്ത്രവും അതുപോലെതന്നെ. പൂവത്തിങ്കൽ ചാക്കോ സാറും തോമാ സാറും (തോമാ സാറിന്റെ വീട്ടുപേർ മറന്നുപോയി—വീട്ടുപേർ ചേർത്താണ് സാറന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.) ആണ് മലയാളം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്—സുന്ദരമായി, സുഗമമായി, ലളിതമായി. പഠിക്കാനുള്ള വ്യാകരണത്തിനപ്പുറത്ത് ഞാൻ "ഭാഷാ ദീപിക"യിൽ കാട്ടുകയറി വായിക്കും. കാരണം ജി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചത്—കൊച്ചു കൊച്ചു രത്നക്കല്ലുകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ. വായിൽ വെള്ളമൂറുന്ന, മധുര പലഹാരം പോലെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ. 'ആലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു കുനിച്ചു'വും 'അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയ'വും 'ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തു കൈയി'ലുമെല്ലാം ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടെത്തിയത് 'ഭാഷാ ദീപിക'യിലാണ്. അതായിരുന്നു ജിയുടെ മന്ത്രവാദം: കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വ്യാകരണ നിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹൃദയഹാരികളും ലളിതങ്ങളുമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെപ്പോലെയൊരുവന്റെ തലയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി പതിച്ചു വച്ചു. മാന്ത്രികനായ കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല ഗദ്യത്തിന്റെയും ഉപാസകനായിരുന്നു. "ഭാഷാ ദീപിക"യിലെ ഗദ്യമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രമാണ് കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട് 1966-ലാണ് കോട്ടയം എൻ ബി എസിൽ നിന്ന് 'ഭാഷാ ദീപിക' (1 രൂ. 62 പൈ.) 'വൃത്തമഞ്ജരി' (2 രൂ. 25 പൈ.) എന്നിവ വീണ്ടും വാങ്ങിയത് എന്ന് അതിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന രസീത് പറയുന്നു. ഞാൻ 'ഭാഷാദീപിക' വല്ലപ്പോഴും എടുക്കും. സ്നേഹ സന്തോഷങ്ങളോടെ മറിച്ചു നോക്കും.

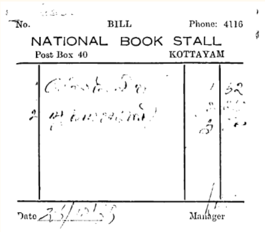
No. BILL Phone: 4116
NATIONAL BOOK STALL
Post Box 40 KOTTAYAM
Date Manager

ഇങ്ങനെ മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള ഒരവസരം പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾക്ക് ലഭിച്ചില്ലല്ലൊ എന്നോർത്ത് പരിതപിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി ആളുകളോട് പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കും. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? അപ്പോഴാണ് സായഹ്നയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ അന്നേ ദിവസം തന്നെ 'ഭാഷാ ദീപിക' എടുത്തു കൊടുത്തു: നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വായനാമേഖലയിലേയ്ക്ക് ഇതിനെയും കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുക. ഇങ്ങനെയും ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്ന, കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന, ഒരു വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരും തലമുറകൾ അറിയട്ടെ.

ഭാഷാ ദീപിക

രണ്ടാം പുസ്തകം

(ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്ക്)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം രചിച്ചത്.

PUBLISHED BY

THE GOVERNMENT OF TRAVANCORE–COCHIN

1955

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിയമിച്ച കമ്മിറ്റി പുതിയ പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഭാഷാ ദീപിക ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കും മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; രണ്ടാം പുസ്തകം ഹൈ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കും. ഒന്നാം പുസ്തകം ശ്രീ. ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻ പിള്ളയും രണ്ടാം പുസ്തകം ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. രണ്ടു പുസ്തകവും കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്.

—ഗ്രന്ഥകാരൻ

31

സംക്ഷേപണവും വിപുലനവും

A. സംക്ഷേപണം

പരന്നുകിടക്കുന്ന ആശയത്തെ ചുരുക്കി എഴുതുന്നതാണു സംക്ഷേപണം. ഇതിൽ രണ്ടു സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്; സംക്ഷിപ്തരൂപത്തിന് മൂലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ദൈർഘ്യം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കണം; മൂലത്തിലെ പദങ്ങൾ കഴിയുന്നതും സ്വീകരിക്കാതെ നോക്കണം. മൂലം ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ച്, അതിലെ ആശയകേന്ദ്രം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ സംക്ഷേപണം നന്നാവുകയുള്ളൂ. ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കുക, ജീവനായഭാഗം ഗ്രഹിക്കുക, ഒതുക്കിപ്പറയുക, എന്നീ മൂന്നു പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ സംക്ഷേപണവിഷയകമായ അഭ്യാസത്തിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സിദ്ധിക്കും.

"ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകം ഓരോ ആദർശത്തോട് പ്രതിപത്തി തോന്നുന്നതുപോലെതന്നെ, ഓരോ വർഗ്ഗക്കാർക്കെന്നുമാത്രമല്ല, ഓരോ രാജ്യക്കാർക്കും വേറെ വേറെ ആദർശങ്ങളിൽ ആസക്തിയുണ്ടാകുന്നതായിക്കാണാം. വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിഭേദംകൊണ്ട് അവിടങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ നിറം, ആകൃതി മുതലായവയിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നതുപോലെ, അതാതു രാജ്യക്കാരുടെ ആദർശങ്ങൾ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളേയും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നു."

പ്രസ്തുത ഖണ്ഡിക സംക്ഷേപിച്ചു നോക്കാം. ആദർശവും ആദർശത്താൽ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവവും ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഓരോ തരത്തിലായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ് ഇതിലെ ആശയകേന്ദ്രം. താഴെ കാണിക്കുന്ന വിധം ഇത് സംക്ഷേപിക്കാം.

"ഓരോ വ്യക്തിക്കെന്നു മാത്രമല്ല, ഓരോ വർഗ്ഗത്തിനും രാജ്യത്തിനും ഭിന്നങ്ങളായ ആദർശങ്ങളായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി നിറത്തേയും ആകൃതിയേയും എന്നപോലെ, ആദർശങ്ങൾ സ്വഭാവത്തേയും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തും".

ആദ്യം ഉദ്ധരിച്ച ഖണ്ഡികയിലെ ആശയം മുഴുവൻ തന്നെ ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആശയം അല്പം ചുരുക്കി ഇതിനെ ഒന്നുകൂടി സംക്ഷേപിക്കാം. "രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ ആദർശം ഒരുപോലെയായി വരാൻ പ്രയാസം. ആദർശമനുസരിച്ച് സ്വഭാവവും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും."

സംക്ഷേപണം ആദ്യം മനസ്സിലാണ് നടക്കേണ്ടതു്, കടലാസ്സിലല്ല. മൂലത്തിലെ വാക്യങ്ങളോ പദങ്ങളോ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നതല്ല, ആശയം മുഴുവൻ ഗ്രഹിച്ച് അത് ലളിതമായ ഭാഷയിൽ ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതാണ് ശരിയായ സംക്ഷേപണം. ആഖ്യാനങ്ങളും ഉപാഖ്യാനങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ലക്ഷത്തിൽപരം പദ്യങ്ങളിലായി വ്യാസൻ സംസ്കൃതത്തിൽ രചിച്ച മഹാഭാരതത്തിന്റെ ഒരു രത്നച്ചുരുക്കമാണല്ലോ എഴുത്തച്ഛന്റെ 'ഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്." വിസ്തൃതങ്ങളായ ഉപന്യാസങ്ങളിലേയും മറ്റും ആശയം ചുരുക്കി എഴുതുന്ന സംക്ഷേപണരീതി പരിശീലിച്ചിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

B. വിപുലനം

സംക്ഷേപണത്തിനു നേരെ വിപരീതമാണ് വിപുലനം. ഒന്ന് ആശയത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണ്. മറ്റതു് തത്ത്വഗർഭമായ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ സവിസ്തരമായ പ്രതിപാദനമാകുന്നു. പരന്ന ആശയത്തെ ചുരുക്കുന്നതു് സംക്ഷേപണം; ചുരുങ്ങിയ ആശയത്തെ പരത്തുന്നതു് വിപുലനം.

വിഷയഗ്രഹണം, സംക്ഷേപണത്തിലെത്തിലെന്നപോലെ വിപുലനത്തിലും ആവശ്യമാണ്. ആശയം വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ ഉചിതമായ പ്രമാണമോ ഉദാഹരണമോ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിരോധമില്ല. വിസ്തരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു് ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു വഴി പിഴച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തണം. വിപുലനം അനുചിതമായ വിധത്തിൽ ദീർഘമായിപ്പോകരുതു്.

"ജ്ഞാനമാണ് ശക്തി"
എന്ന വാക്യമെടുക്കുക. ജ്ഞാനമാണ് ഏറ്റവും വലിയ ശക്തി എന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെ ചുരുക്കം. ഈ ആശയം താഴെ കാണിക്കുന്നവിധത്തിൽ വിപുലനം ചെയ്യാം.

"സിംഹം, ആന മുതലായ ജന്തുക്കളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കായികശക്തിയിൽ മനുഷ്യൻ എത്ര നിസ്സാരനാണ്! എന്നിട്ടും അവൻ ലോകത്തിന്റെ നായകനായിട്ടല്ലേ വർത്തിക്കുന്നതു്? ബലമേറിയ മൃഗങ്ങളെ മനുഷ്യൻ ഇണക്കി വേലചെയ്യിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല പ്രാകൃതികശക്തികൾകൂടി ഇന്ന് അവന്റെ ആജ്ഞയനുസരിക്കുന്നുണ്ടു്; ഉഗ്രങ്ങളായ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ മനുഷ്യനുവേണ്ടി യന്ത്രങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുന്നു; വിദ്യുച്ഛക്തി അവന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു; വിളക്കു കൊളുത്തുന്നു. സമുദ്രം മനുഷ്യന്റെ വിനോദവ്യാപിയും, ആകാശം വിഹാരസ്ഥലവുമായിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനുവേണ്ട സിദ്ധികളൊക്കെ എങ്ങനെ സ്വാധീനമായി? ജ്ഞാനംകൊണ്ടുതന്നെ."

ഔചിത്യദീക്ഷ വിടാതിരുന്നാൽ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു ചെറിയവാക്യത്തിന്റെ വിപുലനം ഒന്നാന്തരം ഒരു ഉപന്യാസമായി എന്നുവരാം. മേൽ എഴുതിയ ആശയം ഇനിയും പരത്താൻ പാടില്ലെന്നില്ലല്ലോ.

അഭ്യാസം ർന്ന

A. സംക്ഷേപിക്കുക:-

1. "സൗന്ദര്യം ലാവണ്യം ആഹ്ലാദം എന്നും മറ്റുമുള്ള സംസ്കൃതപദങ്ങളും, അഴക് ഒളി എന്നും മറ്റുമുള്ള ഭാഷാ പദങ്ങളും സാധാരണമായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ കലയുടെ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നതു് അവയിലാണെന്ന് നാമാരും അത്രഗണിക്കാറില്ല. സ്വതസ്സിദ്ധമായ രാമണീയകംകൊണ്ടു് പ്രകൃതിദേവി നമ്മെ സർവ്വദാ ഉപചരിക്കുന്നതറിയാൻ ശേമുഷിയുള്ളവർ മാത്രം അതറിയുന്നുണ്ടാവും."
2. "കാളിദാസന്റെ കാലത്തു് ഭാരതീയപരിഷ്കാരം പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. വാണിജ്യവിഷയങ്ങളിൽ അനന്യസാധാരണമായ പ്രസക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭാരതീയർമൂലം ഭാരതത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാത്തവർ അന്ന് അടുത്തും അകലേയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കലാവിദ്യകൾ ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, സാഹിത്യാഭിവൃദ്ധിമൂലം സംസ്കാരം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരവസ്ഥയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രാജ്യം സമാധാനത്തിന്റെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റേയും കേളീരംഗമായിരുന്നു."
3. "ആഖ്യാന കാവ്യങ്ങളിലെ ഒരു പ്രധാന ശാഖയാണ് ഇതിഹാസം. ഇതരശാഖകളിൽ നിന്ന് ഇതിനു ഗണ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടു്. ലോകത്തിലെ മിക്കഭാഷകളിലും ഇതിഹാസകാവ്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതാതു് ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്ന ജനതയുടെ സംസ്കാരഭേദത്തിനനുസരിച്ച് ഇവയ്ക്കു് ഉൽകൃഷ്ടാപകൃഷ്ടതകളുണ്ടെന്നേയുള്ളൂ. എങ്കിലും മൗലികകാര്യങ്ങളിൽ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇതിഹാസങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ആത്യന്തികമായ സാദൃശ്യം കാണുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗം കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കു തികച്ചും വിധേയമായിരുന്ന പുരാതനകാലത്തു്, പരസ്പരം അറിയപ്പെടാത്തവരും വ്യത്യസ്തപരിതസ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്നവരുമായ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കൃതികൾക്കു തമ്മിൽ ഈ അത്ഭുതാവഹമായ സാദൃശ്യം എങ്ങനെയുണ്ടായി? ഇതു ചിന്തനീയമാണ്."

B. വിപുലനം ചെയ്ക:-

1. ഐക്യമത്യം മഹാധനം.
2. "വാക്യം രസാത്മകം കാവ്യം."
3. മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല.
4. "താൻതാൻ നിരന്തരം ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ താൻതാനനുഭവിച്ചീടുകെന്നേ വരൂ."
5. 'പ്രാണനേക്കാൾ മാനം വലുതു്'.

32

സമാസം

I

1. 'പൂവിന്റെ ഇതൾ',—ഈ രണ്ടു പദങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾക്കു പരസ്പരമുള്ള ബന്ധം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നത് 'ഉടെ' എന്ന സംബന്ധികാപ്രത്യയമാണ്. ഈ പ്രത്യയം കൂടാതെതന്നെ ഈ സംബന്ധം പ്രകാശിപ്പിക്കാം; 'പൂവിതൾ' എന്ന് ഏകപദമാക്കി പ്രയോഗിച്ചാൽ മതി. 'പന്തയത്തിനുള്ള കുതിര' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലഭിക്കുന്ന അർത്ഥബോധം തന്നെ 'പന്തയക്കുതിര' എന്ന് ഒറ്റപ്പദമാക്കിയാലും സിദ്ധിക്കും. ഇങ്ങനെ വിഭക്തിപ്രത്യയം കൂടാതെ അന്യോന്യാശ്രയമുള്ള പദങ്ങൾ ചേർന്ന് ഏകപദമാകുന്നതാണ്, സമാസം. സമാസിക്കുക എന്ന പദത്തിനു കൂട്ടിച്ചേർക്കുക എന്നാണർത്ഥം.

സമാസസ്വഭാവം വിശദമാകുന്നതിനു മറ്റു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾകൂടി പരിശോധിക്കാം. 'ചെമന്ന താമര', എന്ന വിശേഷണവും വിശേഷ്യവും നോക്കുക. 'ചെം' എന്നാണു ആ വിശേഷണത്തിന്റെ പ്രകൃതി. 'ചെന്താമര' എന്നു സമാസിക്കുമ്പോൾ ഏകപദമായിത്തീരുന്നു. 'കുടകളും, തഴകളും, ചാമരങ്ങളും' എന്ന മൂന്നു പദങ്ങളിൽ ആദ്യപദങ്ങളിലെ വചന പ്രത്യയവും ഒറ്റപ്പദമാകുമ്പോൾ നിരുപയോഗമാവുന്ന 'ഉം' എന്ന സമുച്ചയവും നീക്കിയാൽ 'കുടതഴചാമരങ്ങൾ' എന്നു സമസ്തപദമാകുമല്ലോ. സമാസിച്ചപദമാണു സമസ്തപദം. 'പൂവിതൾ', 'പന്തയക്കുതിര', ചെംതാമര, കുടതഴചാമരങ്ങൾ, ഇവയൊക്കെ സമസ്തപദങ്ങളാകുന്നു. ചെം, താമര, എന്നു രണ്ടു പദം ചേർന്ന് ഏക പദത്വം പ്രാപിച്ചതാണല്ലൊ 'ചെന്താമര' എന്ന സമസ്തപദം. ചെം, താമര, ഇവരണ്ടും ആ ഒറ്റപ്പദത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളാണ്. കുട, തഴ, ചാമരം, ഈ ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് 'കുടതഴചാമരങ്ങൾ'. സമസ്തപദത്തിന്റെ ഭാഗമെന്നർത്ഥത്തിലാണ് 'ഘടകം' എന്ന് ഇവിടെ വ്യപദേശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, എന്നിട്ടു, എന്ന മുതലായ അവ്യയപദങ്ങൾ വാക്യങ്ങളോ നാമങ്ങളോ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കുറിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണ്. പേരിന്റെ സാമ്യം കൊണ്ടു തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.

'പാർത്ഥസാരഥി' എന്ന സമസ്തപദത്തിലെ 'പാർത്ഥ' ശബ്ദത്തിനും 'സാരഥി' ശബ്ദത്തിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം വിവക്ഷയനുസരിച്ചായിരിക്കും. പാർത്ഥൻ എന്നു സാരഥിയുടെ പേരാണെങ്കിൽ പാർത്ഥൻ എന്ന സാരഥി എന്നായിരിക്കണം അർത്ഥം. 'പാർത്ഥന്റെ സാരഥി', 'പാർത്ഥൻ ആരുടെ സാരഥിയാണോ അവൻ', ഈ അർത്ഥങ്ങൾ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ സമസ്തപദത്തിനു ശക്തിയുണ്ടു. സമസ്തപദത്തിലെ ഘടകപദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിവരിക്കുന്നതിനാണു വിഗ്രമെന്നു പറയുന്നത്. 'പാർത്ഥനെന്ന സാരഥി', 'പാർത്ഥന്റെ സാരഥി', 'പാർത്ഥൻ ആരുടെ സാരഥിയാണോ അവൻ', ഇതെല്ലാം വിഗ്രഹവാക്യങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെ എല്ലാസ്സമസ്തപദങ്ങളും പലതരത്തിൽ വിഗ്രഹിക്കാവുന്നവ ആയിരിക്കില്ല. 'ചെംതാമര'യുടെ വിഗ്രഹം 'ചെമന്ന താമര' എന്നാണ്.

വേറെ ഉദാഹരണം

സമസ്തപദം	വിഗ്രഹവാക്യം
താമരപ്പൂവിതൾ	താമരയുടെപൂവിന്റെ ഇതൾ
നീലമേഘം	നീലമായ മേഘം
കായ്കനികൾ	കായ്കളും കനികളും
കൈകാലുകൾ	കൈയും കാലും
രാപ്പകൽ	രാവും പകലും
മാൻകണ്ണി	മാനിന്റെ കണ്ണുകൾ പോലെ കണ്ണുകളോടുകൂടിയവൾ
മദ്ധ്യേമാർഗ്ഗം	മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ
യഥാസുഖം	സുഖം എപ്രകാരമോ അപ്രകാരം
യഥാധർമ്മം	ധർമ്മമതിക്രമിക്കാതെ

സമസ്തപദത്തിൽ അനേകം ഘടകപദങ്ങൾ ചേർന്നിരിക്കുമെന്നു ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. രണ്ടു പദങ്ങളുടെ യോഗമാണുള്ളതെങ്കിൽ ആദ്യത്തേതു പൂർവ്വപദവും രണ്ടാമത്തേതു ഉത്തരപദവുമാണെന്നു പറയാം. മൂന്നു പദങ്ങൾ ചേർന്നതാണു സമസ്തപദമെങ്കിൽ നടുക്കുവരുന്ന ഘടകം മദ്ധ്യമപദമാകുന്നു. ഒരു സമസ്ത പദത്തിൽ ഇത്ര ഘടകങ്ങളേ ചേരാവൂ എന്നു നിയമമില്ല. 'തിരുനയനകലാലോലലോലംബമാലാലീലാരംഗം' എന്നിങ്ങനെ നീണ്ടു നീണ്ട സമസ്തപദങ്ങൾ കവിതകളിൽ പ്രയോഗിച്ചുകാണും. ഗദ്യത്തിൽ ദീർഘസമാസങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കയാണു വിഹിതം. ആദ്യപദം പൂർവ്വപദം, ദ്വിതീയപദം അതിനെ അപേക്ഷിച്ച് ഉത്തരപദം, ആ പദം തൃതീയപദത്തെ അപേക്ഷിച്ചു പൂർവ്വപദം, തൃതീയപദം ഉത്തരപദം, ഇങ്ങനെ പൂർവ്വോത്തരപദങ്ങളുടെ ബന്ധം ദീർഘസമാസയോഗങ്ങളിൽ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

സമാസിച്ച ഘടകപദം ഉപയോഗിച്ചുതന്നെ വിഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത സമസ്തപദങ്ങൾ നിത്യസമാസങ്ങളാണ്. പൈന്തേൻ, നറുമുത്ത്, മുതലായവ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മധുരമായ തേൻ, നിർമ്മലമായ മുത്ത്, എന്നാണു ഈ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം. കാർമുകിൽ, ത്തുനിലാവ്, ചെറുപയർ മുതലായവയും നിത്യസമാസങ്ങൾ തന്നെ.

അഭ്യാസം ൪൭

I സമാസിക്കുക:

(i) കടലിന്റെ കര; കടലിലെ മീൻ; കടലിൽ നിന്നു വരുന്ന കാറ്റ്; യാഗത്തിനുള്ള കുതിര; ഇരുമ്പിനാലുള്ള പെട്ടി, പതിയോടു സമേതൻ; വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു പതിതം; നീലമായ മേഘം; ശുദ്ധമായ ജലം.

(ii) കുടയും തഴയും ചാമരവും; ചരങ്ങളും അചരങ്ങളും; മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും; രാവുകളും പകലുകളും; കരങ്ങളും ചരണങ്ങളും.

(iii) പേടമാനിന്റെ കണ്ണ്; പേടമാനിന്റെ കണ്ണുകൾ പോലെയുള്ള കണ്ണുകളോടുകൂടിയവൾ; മധുരമായവാണി; മധുരമായ വാണിയോടുകൂടിയവൾ.

II (a) സന്ധി, സമാസം, ഈ പദങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനം ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക.

1. വർണ്ണങ്ങളുടേയും അക്ഷരങ്ങളുടേയും യോഗം— പദങ്ങളുടെ യോഗം—

(b) നിത്യസമാസം, അനിത്യസമാസം, ഇവ സോദാഹരണം വിവരിക്കുക.

(c) വിഗ്രഹിക്കുക:

നദീതടം, ശത്രുനിഹതൻ, സീതാസഹിതൻ, സ്വച്ഛജലം, ജലജന്തു, ബാലികാബാലന്മാർ, ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യശൂദ്രർ, ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങൾ, താമരക്കണ്ണി, പൈന്തേൻവാണി.

33

സമാസം

II

1. ‘പൂവിതൾ’, ‘കായ്കനികൾ’, ഈ സമസ്തപദങ്ങൾ വിഗ്രഹിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ രണ്ടിലേയും ഘടകപദങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തിലന്തരം കാണാം. ‘പൂവിന്റെ ഇതൾ’ എന്നാണല്ലോ ആദ്യത്തേതിന്റെ വിഗ്രഹം. ഇതിൽ ‘ഇതൾ’ വിശേഷ്യവും ‘പൂവിന്റെ’ എന്ന പദം അതിന്റെ വിശേഷണവും ആകുന്നു. വിശേഷണത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വിശേഷ്യത്തിനാണു പ്രാധാന്യം. ‘കായും കനിയും’ എന്നോ ‘കായ്കളും കനികളും’ എന്നോ ആണ് ‘കായ്കനികൾ’ എന്ന സമ്സ്തപദത്തിന്റെ വിഗ്രഹം. പ്രസ്തുത പദത്തിലെ രണ്ടു ഘടകങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം തുല്യമാകുന്നു. അവയ്ക്കു വിശേഷണവിശേഷ്യഭാവം ഇല്ലല്ലൊ. ഉത്തരപദത്തിന്റെ അർത്ഥം പ്രധാനമായി വരുന്ന സമാസം തൽപുരുഷനാണ്. സർവ്വപദങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം സമമായ സമാസം ദ്വന്ദ്വനാകുന്നു. ‘പൂവിതൾ’ ആദ്യത്തേതിനും ‘കായ്കനികൾ’ രണ്ടാമത്തേതിനും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

തൽപുരുഷൻ—

പുഴവക്ക്, തലവേദന, ദയാർദ്രൻ.

ദ്വന്ദ്വൻ—

ആടുമാടുകൾ, കൗരവപാണ്ഡവന്മാർ, ഗുരുശിഷ്യന്മാർ.

2. തൽപുരുഷനിൽ പൂർവ്വപദം അപ്രധാനവും ഉത്തരപദം പ്രധാനവുമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചുവല്ലോ. സംസ്കൃതഭാഷയിൽനിന്നു മലയാളത്തിൽ പൂർവ്വപദത്തിന്റെ അർത്ഥം പ്രധാനമായി വരുന്ന സമസ്തപദങ്ങൾ ഒട്ടുവളരെ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ‘മധ്യേമാർഗ്ഗം’ എന്ന പദത്തിന്റെ വിഗ്രഹം മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ എന്നാണല്ലൊ. ‘മധ്യേ’ എന്ന പൂർവ്വപദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിനാണ് ഇതിൽ പ്രാധാന്യം. പൂർവ്വപദാർത്ഥപ്രധാനമായ സമാസം അവ്യയീഭാവമാകുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

സമസ്തപദം	വിഗ്രഹാർത്ഥം
യഥേച്ഛം	ഇച്ഛപോലെ
സസ്നേഹം	സ്നേഹത്തോടുകൂടി
പ്രതിദിനം	ദിനംതോറും
അഭിമുഖം	മുഖത്തിനുനേരെ
ആബാല്യം	ബാല്യംമുതൽ
ആമരണം	മരണംവരെ
അധിസമുദ്രം	സമുദ്രത്തിൽ
ഉപകുംഭം	കുംഭത്തിനരികെ

(അവ്യയീഭാവസമാസം ക്രിയാവിശേഷണമായിട്ടാണു വരുന്നത്. കേവലമലയാള പദങ്ങൾ ചേർന്ന് ഈ മാതിരി സമാസങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഉദാഹരണങ്ങൾ എല്ലാം സംസ്കൃത പദങ്ങളാണെന്നുകാണാം.)

3. വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങൾ പൂർവ്വോത്തരപദങ്ങളായി സമാസിച്ചുണ്ടാകുന്ന തൽപുരുഷനു പൂർവ്വപദത്തിന്റെ വിഭക്തിയെ ആസ്പദമാക്കി പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ‘പൂവിതൾ’ എന്ന സമസ്തപദത്തിന്റെ വിഗ്രഹം പൂവിന്റെ ഇതൾ എന്നും ‘കടലാമ’ എന്നതിന്റെ വിഗ്രഹം ‘കടലിലെ ആമ’ എന്നുമാണല്ലൊ. ഇവ യഥാക്രമം സംബന്ധികാതൽപുരുഷനും ആധാരികാതൽപുരുഷനും ആണ്. ‘പന്തയക്കുതിര’ (പന്തയത്തിനുള്ള കുതിര) ഉദ്ദേശികാതൽപുരുഷനും ‘ഇരുമ്പുപെട്ടി’ (ഇരുമ്പിനാൽ ഉള്ള പെട്ടി) പ്രയോജികാതൽപുരുഷനും ആകുന്നു. വിശേഷണമായ പൂർവ്വപദം നിർദ്ദേശികാ വിഭക്തിയാണെങ്കിൽ ആ തൽപുരുഷൻ കർമ്മധാരയൻ. വീരഭടൻ എന്ന പദം ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. വീരനായ ഭടൻ എന്നാണല്ലൊ വിഗ്രഹം. നീലമേഘം, (നീലമായമേഘം) പീതാംബരം (പീതമായ അംബരം) മുതലായ പദങ്ങളും കർമ്മധാരയസമാസത്തിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

തൽപുരുഷനു വേറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ:-

സമസ്തപദം	വിഗ്രഹം	സമാസസംജ്ഞ
സ്വർഗ്ഗഗതൻ	സ്വർഗ്ഗത്തെ ഗതൻ	പ്രതിഗ്രാഹികാ തൽപുരുഷൻ
സിംഹസദൃശൻ	സിംഹത്തോടു സദൃശൻ	സംയോജികാ തൽപുരുഷൻ
ഹോമദ്രവ്യം	ഹോമത്തിനുള്ള ദ്രവ്യം	ഉദ്ദേശികാതൽ പുരുഷൻ
ശോകാക്രാന്തൻ	ശോകത്താൽ ആക്രാന്തൻ	പ്രയോജികാതൽ പുരുഷൻ
നദീതീരം	നദിയുടെ തീരം	സംബന്ധികാതൽ പുരുഷൻ
ജലജന്തു	ജലത്തിലെ ജന്തു	ആധാരികാതൽ പുരുഷൻ

4. രൂപകസമാസവും ഉപമിതസമാസവും കർമ്മധാരയനിൽപ്പെടുന്ന ഉപവിഭാഗങ്ങളാണ്. വജ്രംപോലെ ഹൃദയം എന്ന പദസമൂഹം സമാസിക്കുമ്പോൾ ‘വജ്രഹൃദയം’ എന്ന് ഏകപദമാവുമല്ലൊ. അതുപമിതസമാസമാകുന്നു. ‘മുഖമാകുന്ന ചന്ദ്രൻ’ എന്നർത്ഥത്തിൽ ‘മുഖചന്ദ്രൻ’ എന്ന സമസ്തപദം പ്രയോഗിക്കാം. ഇതു രൂപകസമാസമാകുന്നു.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

ഉപമിതസമാസം	വിഗ്രഹം
ചന്ദ്രധവളം	ചന്ദ്രൻപോലെ ധവളം
സ്ഫടികജലം	സ്ഫടികംപോലെ ജലം
രൂപകസമാസം	
പദപങ്കജം	പദമാകുന്ന പങ്കജം
മനതാര്	മനമാകുന്ന താര്

5. പൂർവ്വപദം സംഖ്യാവാചകമായി വരുന്ന തൽപുരുഷൻ ‘ദ്വിഗു’ ആകുന്നു. മുപ്പാരു്, മൂവുലക്, നവരസം, പഞ്ചലോഹം മുതലായ പദങ്ങൾ ദ്വിഗു സമാസത്തിനുദാഹരണങ്ങളാണ്.

6. ഇതുവരെ വിവരിച്ച സമാസങ്ങളിലെല്ലാം അവയിലെ ഏതെങ്കിലും ഘടകത്തിനാണു പ്രാധാന്യം എന്നു സ്പഷടമായിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ‘നീലവേണി’ എന്ന പദം രണ്ടു വിധത്തിൽ വിഗ്രഹിക്കാം. വിഗ്രഹം എങ്ങനെയാണു വേണ്ടതെന്ന സന്ദർഭംകൊണ്ടുമാത്രമേ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ‘നീലമായവേണി’ എന്നാണു വിവക്ഷയെങ്കിൽ കർമ്മധാരയ സമാസമാണ് ഈ പദം. ‘നീലമായ വേണിയോടുകൂടിയവൾ’ എന്നു വിവക്ഷിക്കുമ്പോഴും ഈ രൂപം വരും. അപ്പോൾ അന്യപദത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷണമായിത്തീരുന്നു ‘നീലവേണി’ എന്ന സമസ്തപദം. ഇങ്ങനെ അന്യപദാർത്ഥപ്രധാനമായി വരുന്ന സമാസമാണു ബഹുവ്രീഹി. ‘നഷ്ടധനൻ’ എന്നു മറ്റൊരുദാഹരണം വിഗ്രഹിച്ചുനോക്കാം. ‘ആരുടെ ധനം നഷ്ടമായോ അവൻ’ എന്നാണ് ഇതിന്റെ വിഗ്രഹം.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

സമസ്തപദം	വിഗ്രഹം
പീതാംബരൻ	പീതമായ അംബരത്തോടുകൂടിയവൻ.
താമരക്കണ്ണൻ	താമരപോലുള്ള കണ്ണുകളുള്ളവൻ.
ശൂലപാണി	പാണിയിൽ ശൂലമുള്ളവൻ.
ചന്ദ്രമൗലി	മൗലിയിൽ ചന്ദ്രനോടുകൂടിയവൻ.
ക്രൂരഹൃദയ	ക്രൂരമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയവൾ.

7. സമാസത്തിൽ വരുന്ന മുഖ്യങ്ങളായ ചില സന്ധികാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവകൂടി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങൾ പൂർവ്വോത്തരപദങ്ങളായി സമാസിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരപദത്തിന്റെ ആദിവർണ്ണമായ ദൃഢം ഇരട്ടിക്കും. (ഞ, ന, മ, യ, ര, ല, വ, ഈ ശിഥിലവ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഉത്തരപദാദിയിൽ വന്നാൽ ഇരട്ടിക്കുകയില്ല.)

ദൃഢം ഇരട്ടിക്കുന്നതിന് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ:-

താമര + കുളം	താമരക്കുളം
മര + പെട്ടി	മരപ്പെട്ടി
നില + താമര	നിലത്താമര
പൊടി + ചാരം	പൊടിച്ചാരം
ഇ + ഗജം	ഇഗ്ഗജം
ഇ + ജനം	ഇജ്ജനം

(വിശേഷണമായ പൂർവ്വപദം ഒരു ധാതുവാണെങ്കിൽ ഉത്തരപദാദിയിലെ ദൃഢം ഇരട്ടിക്കയില്ല. അരകല്ല്, ഉരകല്ല്, തിരികല്ല് മുതലായ പദങ്ങളിൽ ക കാരം ഇരട്ടിക്കാത്തതു തന്മൂലമാണ്. സംസ്കൃതപദങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാസിക്കുമ്പോൾ ഭാഷാവ്യാകരണത്തിലെ ഈ നിയമം അവയ്ക്കു ബാധകമായിരിക്കയില്ലെന്നുകൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ജനപദം, സൂര്യകാന്തി, കാവ്യതല്ലജം, മുഖചന്ദ്രൻ, ആകാശഗമനം മുതലായ സംസ്കൃതസമസ്തപദങ്ങളിൽ ഈ ദ്വിത്വം വരാത്തതു് അതുകൊണ്ടാണ്.)

8. സമസ്തപദത്തിലെ ഏകദേശമായ പൂർവ്വപദത്തിൽ ബാഹ്യവിശേഷണം ചേരുകയില്ല. ‘രാക്ഷസേശ്വരനായ രാവണസഹോദരി’, എന്നപോലെയുള്ള പ്രയോഗം അനുകരിക്കരുത്. ‘രാക്ഷസേശ്വരൻ’ എന്ന വിശേഷണം രാവണനിൽ അന്വയിക്കണമെന്നാണ് കവി ഇച്ഛിക്കുന്നതെങ്കിലും, രാവണസഹോദരിയുടെ വിശേഷണമായിട്ടേ അതു തോന്നുകയുള്ളൂ. ‘വൃദ്ധനായ ദശരഥപുത്രൻ കർമ്മയോഗിയായ ജനകപുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തു’, എന്നെഴുതുന്നതു വിവക്ഷിതാർത്ഥം കുറിക്കുകയില്ല; അവിവക്ഷിതാർത്ഥം കുറിക്കുകയും ചെയ്യും. ‘വൃദ്ധദശരഥന്റെ പുത്രൻ കർമ്മയോഗിയായ ജനകന്റെ പുത്രിയെ’ എന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ് സുബദ്ധം.

അഭ്യാസം ൪വ്വ

I താഴെ പറയുന്ന സമസ്തപദങ്ങൾ കർമ്മധാരയനായും ബഹുവ്രീഹിയായും വരാമെന്നു വിഗ്രഹിച്ച് ഉചിതമായ വിവരണംകൊണ്ട് തെളിയിക്കുക.

(i) മധുരമൊഴി, നീലവേണി, നഷ്ടജനം, പാർത്ഥസാരഥി

(ii) ദ്വിഗുസമാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം സോദാഹരണം വിവരിക്കുക.

(iii) വിഗ്രഹിച്ചു സമാസം നിർണ്ണയിക്കുക:-

യഥാസ്ഥാനം, ആജീവനാന്തം, സസ്നേഹം, യാഗശാല, കടൽനുര, മൃദുകരത്തളിർ, വെൺകുളിർ കൽത്തറ, ചാരുമുഖി.

II സന്ധികാര്യം വേണ്ട ദിക്കിൽ ചെയ്യുക.

(1) പച്ചകദളി കുലകൾക്കിടയ്ക്കിടെ

(2) കൂടെ കൂടെ തലോടും സുകൃതനിധി യശോദാകരം കുമ്പിടുന്നേൻ

III തെറ്റു തീർക്കുക:-

വിടർന്ന പൂമണം. വൃദ്ധനായ കണ്വപുത്രി. കാമുകനായ ദുഷ്യന്തഹൃദയം.

34
ഉദ്ഗ്രഥനം

1. മൂന്നു തരത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങൾ അപോദ്ധരിക്കുന്ന പ്രകാരം മുൻപു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രകരണത്തിൽ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ഗ്രഥിക്കുന്ന രീതിയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ‘ഭാരതഭൂമി ദീർഘകാലത്തെ ധർമ്മസമരത്തിനുശേഷം ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തേഴിൽ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം നേടി’, എന്ന വാക്യത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യം ‘ഭാരതഭൂമി’യാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചാണല്ലോ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വാക്യത്തിലെ ആഖ്യയാകുന്നു, ഈ പദം. ‘ദീർഘകാലത്തെ ധർമ്മസമരത്തിനുശേഷം 1947-ൽ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം നേടി’, എന്ന ഭാഗം വിധേയമാകുന്നു. ‘നേടി’ എന്ന ആഖ്യാതപദത്തിന്റെ വിശേഷണമാണ്, ‘ദീർഘകാലത്തെ ധർമ്മസമരത്തിനുശേഷം 1947-ൽ’ എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗം. ‘രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം’ എന്ന പദം ‘നേടി’ എന്ന ക്രിയയുടെ കർമ്മമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പരസ്പരാപേക്ഷങ്ങളായ പദങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന ഉദ്ദേശ്യവിധേയങ്ങളെ ഉദ്ഗ്രഥിച്ചാണ് വാക്യങ്ങളാക്കുന്നത്.

2. ഭാരതഭൂമി നമ്മുടെ ജന്മദേശമാണ്. അതു പരിപാവനമാകുന്നു, എന്നുകൂടി വക്താവിന് വെളിപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ വാക്യരൂപം പരിഷ്കരിക്കാം. രണ്ടാശയവും ഭാരതഭൂമിയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതാകയാൽ അവയെ ആഖ്യാപരിച്ഛദമാക്കിയാൽ മതി. ‘നമ്മുടെ ജന്മദേശവും പരിപാവനവുമായ ഭാരതഭൂമി’ എന്നാക്കാം ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങനെ കർമ്മത്തിനോടുചേരുന്ന ആശയങ്ങളെയും അതിന്റെ വിശേഷണമായി നിബന്ധിച്ചു കർമ്മപരിച്ഛദമാക്കാവുന്നതാണ്. വക്താവിന്റേയോ ലേഖകന്റേയോ വിവക്ഷ അനുസിച്ച് വാക്യം ഹ്രസ്വമോ ദീർഘമോ, ആയിത്തീരുന്നു. ‘നമ്മുടെ ജന്മദേശമാണ് ഭാരതഭൂമി.’ അതു പരിപാവനമാകുന്നു. ഭാരതഭൂമി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുവാൻ ദീർഘകാലം ധർമ്മസമരം ചെയ്തു. 1947-ൽ ആണ് ആ യുദ്ധത്തിൽ വിജയം നേടിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം നേടി. ഇങ്ങനെ അഞ്ചു ചൂർണ്ണികകളാക്കി പ്രകാശിപ്പിക്കാവുന്ന ആശയമാണ് മുകളിലുദാഹരിച്ച ഒറ്റച്ചൂർണ്ണികയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

3. ആദ്യം ഉദ്ദേശ്യം, പിന്നെ വിധേയം,—ഇതാണ് വാക്യം ഉദ്ഗ്രഥിക്കുമ്പോൾ സാമാന്യമായി അനുസരിക്കേണ്ട നിയമം. ‘കിഴക്കുദിച്ചു സൂര്യൻ’, ‘ആകാശത്തിൽ പറന്നു പക്ഷി’, എന്നൊക്കെ ഒരുദ്ദേശവും കൂടാതെ ഈ ക്രമം തെറ്റി എഴുതുന്നതും പറയുന്നതും ആശാസ്യമല്ല. എന്നാൽ, വൈചിത്ര്യത്തിനോ പ്രാധാന്യ സൂചനത്തിനോ, ഇച്ഛാനുസാരം, കൂടിയേ കഴിയുവെങ്കിൽ, ഈ നിയമം ലംഘിക്കാം. ‘തെറ്റാണു രാമൻ ചെയ്തത്’ എന്ന വാക്യത്തിൽ വക്താവ് ഊന്നിപ്പറവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് രാമന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ല, അതിന്റെ ആക്ഷേപാർഹതയാണ്. അതിനാൽ ‘തെറ്റാണ്’ എന്ന വിധേയഭാഗം കൊണ്ടു വാക്യം തുടങ്ങുന്നു. ‘പണ്ട്, അയേദ്ധ്യയിൽ, ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു’ എന്നു കഥ പറഞ്ഞു തുടങ്ങുമ്പോൾ ക്രിയയ്ക്ക് ആധാരമായ കാലവും സ്ഥലവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ക്രിയാവിശേഷണങ്ങൾ വാക്യാരംഭത്തിൽത്തന്നെ ചേർക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. സംഭവ വിവരണത്തിനുമുൻപ് വിദൂരമായ ആ സ്ഥലത്തേയ്ക്കും കാലത്തേയ്ക്കും ശ്രോതാവിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുകയാണ്, ഈ വ്യതിയാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ആഖ്യാനോപക്രമങ്ങളിലും മറ്റുമാണ്, ഈ സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കാവുന്നത്. ‘തീയുതണക്കും, മേരു പതിക്കും, ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ സത്യം ലംഘിച്ചാൽ’ എന്ന വാക്യത്തിൽ, ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ സത്യനിഷ്ഠയുടെ ദാർഢ്യം അധികം ശക്തിയോടുകൂടി പ്രകാശിപ്പിക്കാനാണ്, ആദ്യം പറയേണ്ട ഹേതുരൂപമായ അംഗവാക്യം ഒടുവിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അംഗിവാക്യം ഒടുവിലും അംഗവാക്യം മുൻപിലുമെന്നാണല്ലോ സാമാന്യ നിയമം. അത് ഇവിടെ സോദ്ദേശം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു.

4. ഹൈദരാലി വൈദേശിക രാജ്യലോബഭികളെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഹൈദരാലിക്ക് അതു സാദ്ധ്യമായില്ല. ‘മഹാരാഷ്ട്ര’നായകന്മാരും നൈസാമും ഹൈദരാലിക്ക് എതിരായിരുന്നു. ഈ മൂന്നു ചൂർണ്ണികാവാക്യങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പരിശോധിക്കുക. പ്രഥമവാക്യം ഹൈദരാലിയുടെ അഭിലാഷവും ദ്വിതീയവാക്യം അതിന്റെ വിഫലപരിണാമവും തൃതീയവാക്യം ആ പരിണാമത്തിനുള്ള ഹേതുവുമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ‘എങ്കിലും’ എന്ന ഘടകം പ്രഥമദ്വിതീയ വാക്യങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾക്കുള്ള വിരുദ്ധത ദ്യോതിപ്പിക്കാൻ ചേർക്കാവുന്നതാണ്. ‘ആൽ’ എന്ന പ്രയോജികാപ്രത്യയമോ ‘കൊണ്ട്’ എന്ന ഗതിയോ ചേർത്തു തൃതീയവാക്യത്തെ ഹേതുസൂചകമായ അംഗവാക്യമാക്കാം. അപ്പോൾ ഈ ചൂർണ്ണികകൾ ചേർന്ന് ഒരു സങ്കീർണ്ണവാക്യമാവും. ‘ഹൈദരാലി വൈദേശികരാജ്യലോഭികളെ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും, മഹാരാഷ്ട്രനായകന്മാരും നൈസാമും എതിരായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു അതു സാദ്ധ്യമായില്ല.’ ആശയങ്ങളുടെ അംഗാംഗിഭാവം വ്യക്തമാക്കാനും സംക്ഷേപിക്കാനും ഈ രീതി ഉപകരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല; ചൂർണ്ണികാരൂപംതന്നെ വൈചിത്ര്യം കൂടാതെ ആവർത്തിച്ചാൽ പ്രതിപാദനം ബാലിശമായി തോന്നിയേക്കാം. അതിനാൽ അവൈചിത്ര്യം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സങ്കീർണ്ണകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതു സമുതചിതമായിരിക്കും.

5. വ്യാകരണദൃഷ്ട്യാ സ്വതന്ത്രങ്ങളും ആശയങ്ങളുടെ ബന്ധംകൊണ്ട് അന്യോന്യബദ്ധങ്ങളുമായ അംഗിവാക്യങ്ങൾ ചേർന്ന മഹാവാക്യങ്ങളായിട്ടും മറ്റു രണ്ടു വിഭാഗത്തിലുംപെട്ട വാക്യങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെ ഉദ്ഗ്രഥിക്കാം. ‘സമരോദ്യമത്തിൽനിന്ന് എല്ലാ രാഷ്ട്രനേതാക്കന്മാരും പിൻമാറണം. ഗാന്ധിജി ഈ അഭിപ്രായം വിനയത്തോടുകൂടി പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആരും അതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.’ ഈ ചൂർണ്ണികകളെ നമുക്ക് ഒരു മഹാവാക്യമാക്കാം. ‘സമരോദ്യമത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ രാഷ്ട്രനേതാക്കന്മാരും പിൻമാറണമെന്നു ഗാന്ധിജി വിനയത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു; എന്നാൽ, ആരും അതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.’ ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിപരീതമായിരുന്നു അനുഭവം. ആ വിരുദ്ധത കാണിക്കാനാണ്, ‘എന്നാൽ’ എന്ന ഘടകം ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ‘സമരോദ്യമത്തിൽനിന്നു എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും പിൻമാറണമെന്ന്’ എന്ന നാമവാക്യം പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്ന ക്രിയയുടെ കർമ്മമായ അംഗവാക്യമാണ്; ഗാന്ധിജി വിനയത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നത് അംഗിവാക്യവും ഈ അംഗാഗിഭാവമുള്ള വാക്യങ്ങൾ ചേർന്ന സങ്കീർണ്ണവാക്യം അംഗിയാണ്. അടുത്ത വാക്യവും അംഗിയാകുന്നു. അതിനാൽ സങ്കീർണ്ണവാക്യത്തോടുകൂടിയ ഒരു മഹാവാക്യമാണിത്. ‘ഞാൻ ഉപദേശിച്ചാലും അവൻ അവഗണിക്കാനാണ് ഇട’, എന്നു സങ്കീർണ്ണകമാക്കിയും നിബന്ധിക്കാവുന്നതാണ്.

6. അംഗിവാക്യങ്ങൾ ചേർന്നാണ് മഹാവാക്യമുണ്ടാകുന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എങ്കിലും അവയുടെ ആശയങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അംഗാംഗിഭാവമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കാര്യകാരണഭാവം, വൈരുദ്ധ്യം മുതലായ ബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത സ്വതന്ത്രാശയങ്ങൾ ചേർന്നും മഹാവാക്യം വരും. ‘സൂര്യൻ ഉദിക്ക ചെയ്യുന്നു, ചന്ദ്രൻ അസ്തമിക്ക ചെയ്യുന്നു’ എന്നാണീ വാക്യത്തെ അപോദ്ധരിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന രൂപം. ‘കവി വാക്കുകൾ കൊണ്ടു ചിത്രമെഴുതുന്നു; ചിത്രകാരൻ രേഖകൾ കൊണ്ടു കാവ്യവും എഴുതുന്നു’ എന്ന് ഇതുപോലെതന്നെ ഉദ്ഗ്രഥിക്കാവുന്നതാണ്.

‘ഉം’ എന്ന സമുച്ചയം ചേർത്ത് ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്യങ്ങളെ മഹാവാക്യമാക്കുന്നത് സംഗ്രഹിച്ചു പറയുവാനും മറ്റും വേണ്ടിയാകുന്നു. ആ മാതിരി പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലാതെ അന്യോന്യം ബന്ധം ഇല്ലാത്ത ആശയങ്ങൾ ചേർത്തു വാക്യങ്ങൾ രചിക്കരുത്.

അഭ്യാസം ൪൯

I ചൂർണ്ണികകളാക്കുക:-

(i) ‘അതിന്റെ ചുരുക്കം താൻ കിട്ടുണ്ണിമേനോനെ ചികിത്സിക്കുവാൻ തുടങ്ങീട്ട് ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കുറയാതെ ആയെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ഒടുവിൽ പിടിപെട്ട ഉദരരോഗത്തിൽനിന്നു മോചനം കേവലം അസാധ്യമായിരുന്നതിനാൽ ആയതിനു താൻ മോഹിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഇത്രവേഗം മരിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും തന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടില്ലെന്നും ഈ വിവരംതന്നെ ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ് കാര്യസ്ഥൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും മരണാന്തരം ശരീരത്തിന്റെ ആകൃതി കണ്ടേടത്തോളം ഈ പെട്ടന്നുള്ള മരണം സംശയത്തിനു ആസ്പദമാണെന്നും ശേഷം ശവം കീറിനോക്കീട്ടുമാത്രമേ തീർച്ച പറവാൻ തരമുള്ളൂ എന്നും ആകുന്നു.’

—‘ഭാസ്കരമേനോൻ’

II മഹാവാക്യമാക്കുക:-

(i) ‘നാം നമ്മുടെ ശരീരത്തെ ശരിയാംവണ്ണം സൂക്ഷിക്കുന്നതായാലേ അത് അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിർവ്വിഘ്നം ചെയ്തുകൊണ്ടു ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ.’

(ii) ‘ശങ്കരൻ നമ്പൂരി ഒരതിമാനുഷനായ ജ്യൗതിഷികനായിരുന്നെങ്കിലും സാഹിത്യരസികത്വം കവിത്വവും അദ്ദേഹത്തിന് അത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.’

(iii) ‘ദേഹം സ്വരാജ്യത്തിലും മനസ്സ് മനോരാജ്യത്തിലും ആയി.’

III സങ്കീർണ്ണവാക്യമാക്കുക:-

(i) ആ ഭയങ്കരവനത്തിൽ സിംഹങ്ങളും മറ്റു പല ക്രൂരജന്തുക്കളും കുടികൊള്ളുന്നു. അവിടെ നിർഭയനും ധീരനും ആയ രാജകുമാരൻ ചുറ്റിനടന്നു. അപ്പോൾ നാരദൻ പ്രത്യക്ഷനായി. നാരദൻ ഭഗവദ്ഭക്തനായ മഹർഷിയാണ്.

(ii) കിളിമാനൂർക്കോയിത്തമ്പുരാൻ പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു ചിത്രകാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അനേകം ചിത്രങ്ങളെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം മനോഹരങ്ങളാണ്. അവയിൽ ഹംസദമയന്തിയുടേയും മോഹിനിയുടേയും ചിത്രം അധികം മനോഹരമാകുന്നു.

(iii) ശങ്കരാചാര്യർ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സ്ഥാപകനാണ്. അദ്ദേഹമാണ് ശാങ്കരസ്മൃതി എഴുതിയതെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആ വിചാരം അബദ്ധമാണ്.

(iv) ഇന്ത്യയിൽ ഇരുന്നൂറിൽ പരം ഭാഷകളുണ്ട്. അവയിൽ സാഹിത്യപുഷ്ടിയും പ്രചാരവും കൊണ്ട് പതിന്നാലു ഭാഷകൾ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു.

35
ഉദ്ഗ്രഥനം

II

1. ആശയങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച മൂന്നു തരത്തിൽ വാക്യങ്ങൾ രചിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്നു പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി വാക്യബന്ധത്തിന്റെ ചില വിശേഷരീതികളെക്കുറിച്ചാണു ചുരുക്കിപ്പറയുന്നത്. 'മൂന്നു ഗുണങ്ങളുണ്ട്: സത്വം, രജസ്സ്, തമസ്സ്', ഈ വാക്യം നോക്കുക. 'മൂന്നു ഗുണങ്ങളുണ്ട്, എന്ന വാക്യഭാഗം പൂർണ്ണക്രിയയിൽ അവസാനിക്കുന്നതിനാൽ ആകാംക്ഷയ്ക്ക് അവിടെ മുറിവുവരുന്നു. അതിനുശേഷമാണ്, ആ ഗുണങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 'സത്വം, രജസ്സ്, തമസ്സ് എന്നു മൂന്നു ഗുണങ്ങളുണ്ട്', എന്നു വാക്യരൂപം മാറ്റിയാൽ ആകാംക്ഷ അവസാനംവരെ നീണ്ടുനിൽക്കും. ആദ്യത്തെ രീതി ശ്ലഥവും രണ്ടാമത്തേതു ഗാഢവും ആകുന്നു. ഗാഢമായ രീതിയാണ് ഉപന്യാസരചനയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സാമാന്യമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതു്. വൈചിത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി ശ്ലഥബന്ധങ്ങളായവാക്യങ്ങൾ ഇടയ്ക്കു സ്വീകരിക്കാം. എങ്ങനെ പറഞ്ഞാലാണ്, ആശയം ശക്തിപൂർവ്വം ഹൃദയത്തിൽ പതിയുകയെന്നും സുവിശദമാവുകയെന്നും വക്താവ് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

ശ്ലഥം	ഗാഢം
'വാസ്തവം ഇതാണ്, എന്നെ അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല'	'എന്നെ അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം.'
'കവിക്ക് ഒന്നു കൂടിയേ കഴിയൂ, ഭാവന.'	'ഭാവന കവിക്കു കൂടിയേ കഴിയൂ.'
'തനിക്കു വേറെ ബന്ധുവില്ല, താനല്ലാതെ.'	'താനല്ലാതെ തനിക്കു വേറെ ബന്ധുവില്ല.'
'പദാർത്ഥങ്ങൾ മൂന്നു രൂപത്തിലുണ്ട്: ഘനം, ദ്രവം, വാതകം.'	'ഘനം, ദ്രവം, വാതകം, എന്നു പദാർത്ഥങ്ങൾ മൂന്നു രൂപത്തിലുണ്ട്.'

ഗാഢബന്ധത്തേക്കാൾ ശ്ലഥബന്ധം വൈചിത്ര്യാധായകമാവുമെന്നോ പ്രധാനമായ ആശയഭാഗം അധികം ഹൃദയംഗമമാവാൻ സഹായമാവുമെന്നോ തോന്നുമ്പോൾ മാത്രമേ ബന്ധശിഥിലത ഗുണമായി വരികയുള്ളൂ. 'ഞാൻ ഇന്നലെ ഇവിടെ വന്ന് നിങ്ങളെ അന്വേഷിച്ച്'വെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിവക്ഷിതം സുഗ്രഹമാവുമെന്നിരിക്കെ 'ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു നിങ്ങളെ ഇവിടെ വന്ന് ഇന്നലെ' എന്നും മറ്റും ശ്ലഥ ബന്ധമാക്കി സംസാരിക്കുന്നതും എഴുതുന്നതും പരിഹാസാർഹമാകുന്നു.

2. 'അന്നത്തെ മലനാടെവിടെ, || ഇന്നത്തെ മലയാളമെവിടെ! || എന്തോ കഥ! || കാലം മറിഞ്ഞതോടുകൂടി || കോലം കീഴ്മേൽ മറഞ്ഞു.' || സരസഗദ്യകാരനായ അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ ഭൂതരായർ എന്ന ആഖ്യായികയിലെ ഉപക്രമവാക്യങ്ങളാണ്, ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വാക്യഭാഗങ്ങളുടെ ബന്ധസാജാത്യം എത്രമാത്രം ആകർഷകമായിരിക്കുന്നു. വിശേഷണങ്ങൾ, അംഗവാക്യങ്ങൾ, പദ സംഘാതങ്ങൾ മുതലായവയുടെ ദൈർഘ്യനിയമം, ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും മറ്റുമുള്ള സമുചിതമായ പ്രാസവിന്യാസം, ഇങ്ങനെയുള്ള ചില രചനാകൗശലത്താലാണു വാക്യങ്ങൾക്കു ബന്ധസാജാത്യം നേടുന്നതു്. വിദ്യാർത്ഥികൾ വൈചിത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി ഈ മാതിരി വാക്യശില്പങ്ങൾ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കലർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നന്ന്. എന്നാൽ, ബന്ധസാജാത്യം ഒരു ഗുണമാണെന്നു വെച്ച് സർവ്വത്ര അതു ദീക്ഷിക്കാൻ ക്ലേശിക്കരുത്. അതു അസ്വഭാവികമായിത്തീരും. കൃത്രിമ ഗുണമല്ല. ബന്ധസാജാത്യത്തിനു വേറെ

ഉദാഹരണം:-

(i) 'രണ്ടോ മൂന്നോ കവികൾ: രണ്ടോ മൂന്നോ കാവ്യങ്ങൾ.'

(ii) 'നാട്ടാരുടെ ഉടുപ്പു മാറി, നടപ്പു മാറി; പരശുരാമ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അലകും പിടിയും മാറി.'

3. വാക്യരചനയിൽ വൈചിത്ര്യം വരുത്തുവാൻ ആശയസ്വഭാവമനുസരിച്ച് ചൂർണ്ണികകളും സങ്കീർണ്ണവാക്യങ്ങളും മഹാവാക്യങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചേർക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു മുൻപുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹ്രസ്വവാക്യങ്ങളും ദീർഘവാക്യങ്ങളും, ഇതുപോലെതന്നെ, അവിചിത്രത വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിബന്ധിക്കാവുന്നതാണ്. വാക്യം ഗാഢമായാലും ശിഥിലമായാലും, ബന്ധം സജാതീയമായാലും അല്ലെങ്കിലും, ഒരു ഗുണം കൂടിയേ കഴിയൂ—അത് ആശയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയാണ്. അംഗാംഗിഭാവങ്ങളില്ലാത്ത ആശയങ്ങൾ ചേർത്ത് മഹാവാക്യങ്ങളും സങ്കീർണ്ണവാക്യങ്ങളും രചിക്കുന്നതു്. കാലം, ദേശം, കർത്താവ് മുതലായവയെകുറിക്കുന്ന കാരകങ്ങൾക്ക് അന്തരമുണ്ടെങ്കിൽ വിഭിന്ന സ്വതന്ത്ര വാക്യങ്ങളാക്കുകയാണ് യുക്തം.

4. 'നമ്മുടെ പ്രവർത്തികളെല്ലാം—സത്താകട്ടെ, അസത്താകട്ടെ—നമ്മെ വിട്ടുപിരിയാതെ ഒന്നിച്ചു ചരിക്കുന്ന നിഴലുകളാണ്'—സുപ്രസിദ്ധ ലേഖകനായിരുന്ന ആർ. ഈശ്വരപിള്ളയുടെ 'ചിന്താസന്താന'ത്തിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത വാക്യത്തിലെ, സത്താകട്ടെ, അസത്താകട്ടെ, എന്ന ഭാഗം പ്രധാനമായ ആശയത്തിന് ഇടയ്ക്കുവരുന്ന വിവരണരൂപമായ ഒരന്തർവാക്യമാകുന്നു. ഏകാഗ്രതയ്ക്ക് ഈ ചെറിയ അന്തർവാക്യം ഭംഗം വരുത്തുന്നില്ല എന്നാൽ ദീർഘങ്ങളോ മുഖ്യമായ ആശയത്തിന്റെ വിശദതയ്ക്ക് പ്രയോജകങ്ങളോ അല്ലാത്ത അന്തർവാക്യങ്ങൾ ഐകാഗ്ര്യത്തിനു ലോപം വരുത്തുമെന്നു വിസ്മരിച്ചു പോകരുത്. 'ഞാൻ നാളെത്തന്നെ—നിങ്ങൾ എന്റെ പ്രതിജ്ഞ നിർവ്വഹിക്കുമോ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ട—ആ കടം വീട്ടും', എന്ന വാക്യം അന്തർവാക്യംകൊണ്ട് ആകാംക്ഷാഭംഗം വരുന്നതിനും തന്മൂലം ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നതിനും ഉദാഹരിക്കാവുന്നതാണ്.

5. വിഷയം ലളിതമായാലും കഠിനമായാലും അതു പ്രതിപാദിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു രചിച്ചാൽ ആശയം വിശദമാവും. യുക്തിയുക്തമായ വിവരണം, സമുചിതമായ ഉദാഹരണം, സന്ദർഭത്തിന് ഏറ്റവും ചേർന്ന പദം, കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നു തോന്നുന്ന വിശേഷണങ്ങളുടെയും, സംശയം ജനിക്കാത്തനിലയിലുള്ള സർവ്വനാമങ്ങളുടെയും പ്രയോഗം, അംഗാംഗിഭാവം സ്ഫുരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചേർക്കുന്ന ഘടകപദങ്ങളുടെ യോഗം—ഇതെല്ലാംകൊണ്ട് വാക്യങ്ങൾക്കു വിശദത നേടാം.

'തങ്ങൾ പറഞ്ഞത് അന്യരാജ്യങ്ങളെല്ലാം അനുസരിക്കണമെന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാരും, യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ എണ്ണത്താലും ധനപുഷ്ടിയാലും പൂജ്യപദത്തിലെത്തിയ തങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന മൊഴികൾക്ക് അന്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ വിരുദ്ധമായി ഒന്നും പറയരുതെന്ന് അമേരിക്കക്കാരും, ഇതുപോലെ മറ്റോരോ വിചാരങ്ങളോടേ അന്യരാഷ്ട്രങ്ങളും അന്യോന്യം സംശയിച്ചു നിൽക്കുന്നിടത്തോളം സമാധാനമുണ്ടാകുന്നതല്ല'—എന്ന വാക്യത്തിലെ ആശയം എത്ര കലുഷമായിരിക്കുന്നു! അന്യരാജ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യരുതെന്നാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാരും അമേരിക്കക്കാരും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് അവരുടെ സംശയിച്ചു നില്ക്കലാകുമോ? വിചാരത്തിന്റെ അവ്യക്തത വാക്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉചിതമായ വാക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും, അതുകൊണ്ടുതന്നെ, കഴിയാതെ വന്നു. 'വിരുദ്ധമായി' എന്ന പദത്തിന്റെ പ്രയോഗവും സ്ഥാനത്തല്ല. 'മൊഴികൾക്ക്' എന്നതിനുശേഷമാണ് അതു ചേർക്കേണ്ടതു്.

മറ്റൊരുദാഹരണം:-

'അശക്യമാണെങ്കിലും, നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം ഒരു പൂർണ്ണഗുണസമ്പന്നനായ പുരുഷനെപ്പോലെ ആകണം എന്നായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ അവൻ തീരെ സ്വാർത്ഥപരനല്ലാതെയും എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടനായും ഈശ്വരസമ്മതനായും ഭവിക്കുന്നു. ആത്മശിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവൻ എത്രയും ന്യായങ്ങളായുള്ള സുഖാനുഭവങ്ങളിൽത്തന്നെയും സ്വേച്ഛാവർജ്ജനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു'.

ഈ ചെറിയ ഖണ്ഡികയിലെ പ്രഥമവാക്യം 'നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം' പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ദ്വിതീയ തൃതീയ വാക്യങ്ങളിലെ 'അവൻ' എന്ന സർവ്വനാമം ഏതു നാമത്തിനുപകരം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വ്യക്തമല്ല. അതിനാൽ ലേഖകന്റെ സങ്കല്പം അവിശദമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു.

6. അവിശദതയ്ക്കും അനേകാഗ്രതയ്ക്കും പുറമേ, വാക്യരചനയിൽ പരിവർജ്ജിക്കേണ്ട മറ്റു ചില വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. 'ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം ഏറ്റംതോറും വിശ്വത്തെക്കുറിച്ച് അത്ഭുതവും അറിവാനുള്ള ജിജ്ഞാസയും കൂടിക്കൂടിവരുന്നു' എന്ന വാക്യത്തിലെ 'അറിവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ' പുനരുക്തം എന്ന ദോഷത്തിന് ഉദാഹരണമാണ്. 'ജിജ്ഞാസ' എന്ന ശബ്ദത്തിന് അറിവാനുള്ള ആഗ്രഹം എന്നാണ് അർത്ഥം. അതിനാൽ 'അറിവാനുള്ള' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ, പറഞ്ഞതു നിരുപയോഗമായി വീണ്ടും പറയുന്നത് പൗനരുക്ത്യം എന്ന ദോഷമാകുന്നു. 'പെട്ടെന്നുണ്ടായ ആകസ്മിക സംഭവം' ഈ തെറ്റിനു മറ്റൊരുദാഹരണമാണ്. 'ആകസ്മികം' എന്ന വിശേഷണം കുറിക്കുന്ന അർത്ഥംതന്നെയാണല്ലോ 'പെട്ടെന്നുണ്ടായ' എന്ന പദവും ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. 'പദയുഗ്മങ്ങൾ, കരയുഗളങ്ങൾ, നേത്രദ്വയങ്ങൾ' എന്നൊക്കെ പ്രയോഗിക്കുന്നതും ദുഷ്ടമാണ്. പദയുഗ്മം, കരയുഗളം, നേത്രദ്വയം, എന്നു ബഹുവചനപ്രത്യയം കൂടാതെ പറഞ്ഞാൽത്തന്നെ രണ്ടുകാല്, രണ്ടുകൈ, രണ്ടുകണ്ണ് എന്നർത്ഥം സിദ്ധമാവുമല്ലോ. 'ദുഃഖജനകമായ സംഭവം എന്നെ വ്യസനിപ്പിച്ചു' എന്ന വാക്യത്തിലെ 'ദുഃഖജനകമായ' എന്ന വിശേഷണം നിഷ്പ്രയോജനമാകുന്നു. 'ആ സംഭവം എന്നെ വ്യസനിപ്പിച്ച'വെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ദുഃഖജനകത ബോധ്യമാവുമല്ലോ. പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശമൊന്നുമില്ലാതെ, 'കണ്ണുകൊണ്ടുകണ്ടു', ചെവികൊണ്ടു കേട്ടു' 'മനസ്സുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചു' എന്നൊക്കെ പറയുന്നതും പൗനരുക്ത്യകലുഷംതന്നെ. എന്നാൽ 'നീയതു കണ്ടുവോ' എന്ന ചോദ്യത്തിന് 'ഉവ്വ്, എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടുകണ്ടു,' എന്നു ഉത്തരം പറയുമ്പോഴും മറ്റും ആ പ്രസ്താവത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യത അധികം വെളിപ്പെടുത്തുക എന്ന പ്രയോജനമുണ്ട്. ആ മാതിരി സന്ദർഭങ്ങളിൽ പുനരുക്തി ദോഷമാവുകയില്ല.

7. ഒരേപദം വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ വാക്യങ്ങൾക്ക് അവൈചിത്ര്യം നേരിടും. 'ഭാരതം മഹത്തായ ഒരു ഇതിഹാസകാവ്യമാണ്. മാത്രമല്ല, പ്രാചീന ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ ദർപ്പണം കൂടിയാണ് ഭാരതം.' ഈ ഉദാഹരണത്തിലെ 'ഭാരതം' എന്ന പദത്തിന്റെ ആവർത്തനം കൂടാതെ കഴിക്കാമല്ലോ. 'ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ ദർപ്പണംകൂടിയാണ് ആ ഗ്രന്ഥം' എന്നു വാക്യരൂപം മാറ്റിയാൽമതി അതിന്. നാമങ്ങളുടെ ആവർത്തനം കുറയ്ക്കുവാൻ സർവ്വനാമങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉപകരിക്കുന്നുവെന്ന് മറ്റൊരു പ്രകരണത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അമൂല്യങ്ങളായ സംഭാവനകൾ അറിയുമ്പോഴാണ് ശാസ്ത്ര മഹത്വം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നത്', എന്ന വാക്യത്തിൽ ശാസ്ത്രം എന്ന പദം ആവർത്തിക്കാതെ കഴിയുമല്ലോ, 'അതിന്റെ മഹത്വം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നത്' എന്നാക്കിയാൽ.

ഒരേ ക്രിയയുടെ ആവർത്തനവും അഭംഗിക്ക് ഇടവരുത്തും. 'കേരളം മനോഹരമായ രാജ്യമാകുന്നു. സഹ്യപർവ്വതവും പശ്ചിമ സമുദ്രവും കേരളത്തിന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരാകുന്നു. കേരളത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൗരാണികവിശ്വാസം, ഈ രാജ്യം പരശുരാമൻ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നാകുന്നു. ചരിത്രഗവേഷകന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തം ഈ വാദം തെറ്റാണെന്നാകുന്നു.'

ഓരോ വാക്യവും 'ആകുന്നു' എന്ന ക്രിയയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. 'കേരളം' എന്ന നാമവും അഭംഗിതോന്നത്തക്കവണ്ണം ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാമത്തിനുപകരം സാമാന്യ നാമങ്ങളോ സർവ്വനാമങ്ങളോ പ്രയോഗിക്കാം. വിഭിന്ന ക്രിയാപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ ക്രിയാപദങ്ങളുടെ സ്ഥാനം മാറ്റിയോ ക്രിയയിലും വൈചിത്ര്യം വരുത്താവുന്നതാണ്. നോക്കുക:-

'കേരളം മനേഹരമായ രാജ്യമാകുന്നു. സഹ്യപർവ്വതവും പശ്ചിമസമുദ്രവും ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരാണ്. ഈ നാട്ട് പരശുരാമൻ സൃഷ്ടിതാണെന്നത്രെ പൗരാണിക വിശ്വാസം. ചരിത്രഗവേഷകന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തം, ആ വാദം ശരിയല്ലെന്നാകുന്നു.'

അഭ്യാസം ൫ം

I ഗാഢബന്ധമാക്കുക:-

(i) 'കവിതയ്ക്കു മറ്റൊന്നിനും ത്യജിക്കാനില്ല, ഭാവനയെ ത്യജിച്ചാൽ.'
(ii) 'എനിക്കൊന്നിനേയും പേടിയില്ല, മനസ്സാക്ഷിയെയല്ലാതെ.'
(iii) 'പുണ്യമില്ല പരോപകാരമല്ലാതെ; പാപമില്ല പരപീഡനമല്ലാതെ.'
(iv) 'പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ നാലാണ്: ധർമ്മം, അർത്ഥം, കാമം, മോക്ഷം.'
(v) 'പഴയ കവികൾ രണ്ടു രീതിയാണ്, മുഖ്യമായി കവിതാരചനയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്: ഒന്ന്, പാട്ട്; രണ്ട്, മണിപ്രവാളം.'

II ബന്ധസാജാത്യമുള്ള വാക്യങ്ങൾ മാത്രം വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

(i) രണ്ടുപേരാണ്, കൃഷ്ണഭക്തകൾ: ഗോപവംശത്തിലെ രാധ, രാജവംശത്തിലെ മീര.
(ii) രസംകൊണ്ടു കാവ്യവും, മധുകൊണ്ടു പുഷ്പവും, പ്രകാശംകൊണ്ടു പകലും മനോഹരമാകുന്നു.
(iii) വസ്തു, രീതി, രസം, ഇവയാണു മുഖ്യകാവ്യഘടകങ്ങൾ.
(iv) പുസ്തകങ്ങളെ നാലായി തരംതിരിക്കാം: വായിക്കേണ്ടവ, വായിക്കുന്നവ, വായിക്കാവുന്നവ, വായിക്കരുതാത്തവ.

III പൗനരുക്ത്യം പരിഹരിക്കുക:-

(i) 'കൊല്ലവർഷം എട്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി.'
(ii) 'അശ്രദ്ധകൊണ്ടു വന്ന പ്രമാദമാണതു്.'
(iii) 'ഭയങ്കരമായ രൂപം എനിക്കു പേടി തോന്നിച്ചു.'
(iv) 'അറിയാനെന്താണിത്ര ജിജ്ഞാസ?'
(v) 'എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും ആശീർവദിക്കയും ചെയ്യണം.'
(vi) 'ലക്ഷ്മണൻ സീതയെ വാല്മീകിയുടെ ആശ്രമത്തിനരികെ കൊണ്ടുചെന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചു. ലക്ഷ്മണന്റെ നേരെ സീത പരിഭവിച്ചില്ല.'

(തുടരും...)

(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം I)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം II)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം III)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം IV)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം V)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം VI)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തനായ കവിയും ഉപന്യാസകാരനും സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്ന ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് 1901 ജൂൺ 3-ന് നെല്ലിക്കാമ്പള്ളി വാര്യത്ത് ശങ്കരവാര്യരുടേയും വടക്കിനി മാരാത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മാരാസ്യാരുടേയും മകനായി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. 17-ാം വയസ്സിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1937-ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1956-ൽ അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1978 ഫെബ്രുവരി 2-ന് അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.